

VII manifest 2010

VII Manifest de la Fibromiàlgia i la Síndrome de Fatiga Crònica

---

2010

Cada any commemorem el **Dia Mundial de la Fibromiàlgia i la Síndrome de fatiga crònica** unint les nostres veus per explicar la profunditat del nostre dolor i fatiga i els problemes personals, familiars, laborals i socials que ens produeixen aquestes malalties.

També cada any demanem interès, comprensió, respecte, atenció professional i més investigació. Aportem dades, oferim col·laboració i reivindiquem drets. Apel·lem al cor, a la raó, a la ciència i al dret.

Demostrem la nostra racionalitat i la nostra responsabilitat en les demandes i en l'oferta de col·laboració, sense oblidar la revolta contra la incomprensió, l'exclusió i la marginació.

Avui, **12 de maig de 2010**, tenim sentiments contraposats entre el que hem avançat i l'objectiu final encara no assolit:

- **Ens omple d'orgull** la potència i responsabilitat del moviment associatiu, la seva il·lusió i capacitat per crear espais d'informació, formació i reivindicació.
- **Ens dóna esperança** el compromís i creixent interès i dedicació de molts professionals sanitaris i socials.
- **Ens aporta confiança** la voluntat política significativa de les administracions per establir protocols de diagnòstic, tractaments, avaluacions i prestacions socials.
- **Ens commou** l'esforç creixent d'investigadors per trobar orígens, causes, tractaments, mesures de prevenció i detecció precoç.

VII manifest 2010

Però som conscients que hem de continuar lluitant per eliminar el rebuig, l'arbitrarietat i les posicions erràtiques que persisteixen enquistades en el sistema i en la societat:

- **RECLAMEM** respostes i solucions institucionals que, fins ara, arriben de forma lenta, dispersa i insuficient i que ens fan qüestionar l'interès per normalitzar aquestes malalties i en dotar-les de tota l'excel·lència clínica, científica i tecnològica que es mereixen.
- **DEMANEM** polítiques integrals d'atenció sanitària i cobertura social, al marge de criteris territorials, econòmics i polítics, sota la màxima que la Salut no és negociable i que no hi ha categories de malalts ni de malalties.

I, per això, volem que tota la gent que ens escolta avui senti i celebri la nostra esperança i reconeixement a la feina feta; però que també s'imagini, per un moment, el dolor i la fatiga que no s'aturen mai; la angoixa i la por que ens acompanyen sempre; la rebel·lia i la impotència per les decepcions que rebem sovint.

Perquè, si bé hi ha un patiment del dolor que entra en l'àmbit més privat de la persona, hi ha un sentiment universal que uneix a tots, que és la necessitat de comprensió i solidaritat.

Volem que, ni que sigui per un dia, les nostres paraules uneixin a TOTS en un gran gest de solidaritat en la lluita per mantenir la nostra dignitat personal intacta, la nostra família unida, la nostra feina segura, els nostres drets reconeguts.

En definitiva, defensem el dret a tenir la millor qualitat de vida possible en el si de la nostra societat. Si les societats justes es defineixen per uns principis o valors que són universals i que les caracteritzen, **als malalts de Fibromiàlgia i Síndrome fatiga crònica ens pertoca, ens ho hem guanyat i és de justícia.**